

ת"פ 14/03/14427 - מדינת ישראל נגד אילן ישי בורוכוב - בעצמו

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"פ 14-03-14427 מדינת ישראל נ' בורוכוב

לפני כב' השופט ג'ORG קרא, סגן נשיא
בעניין: מדינת ישראל
ע"י ב"כ עו"ד אורנה גלבשטיין ועו"ד גILDIN המאשימה
נגד אילן ישי בורוכוב - בעצמו
ע"י ב"כ עו"ד עופר רחמנין מושרכדו של הנאשם
עו"ד אודי ברזילי

גזר - דין

(1) עובדות כתוב האישום

הנאשם הורשע על פי הodiumו במסגרת הסדר טיעון בעבירות של אי מתן הودעה בכתב על רישום שירות מطبع - עבירה לפי סעיף 11יב לחוק איסור הלבנת הון, התש"ס-2000 (להלן: "החוק"), וכן בעבירה של עשיית פעולה ברכוש ומסירת מידע כזב במטרה שלא יהיה דיווח, לפי סעיף 7 לחוק; או כדי לגרום לדיווח בלתי נכון לפי סעיף זה, עבירה לפי סעיף 3(ב) לחוק הנ"ל.

בקיצרת האומר, במהלך שנת 2011 פעל הנאשם מושרכד בבורסה ליהלומים ברמת גן, שהיא בניהולם של אחרים בכר שהעמיד נכסים פיננסיים באמה"ב בסך כולל של 750,000 דולר, כנגד קבלת נכסים פיננסיים בישראל תמורת عملיה שניתנה לו עבור שירות זה, וזאת מבלי שנרשם כנותן שירות מطبع ומבליל שדיוח על פעולותיו כאמור.

(2) הסדר הטיעון

בד בבד עם הגשת כתוב האישום לבית המשפט כאן, הוגשה הודעה משותפת מטעם באי כוח הצדדים, בה הודיעו כי נחתם ביניהם הסדר טיעון המיתר את שמיית המשפט ועל כן ביקשו קביעת מועד קרובה ככל שניתן על מנת להציג ההסדר ולטעון לעונש.

בישיבת יום 11.3.2014 הורשע הנאשם על פי הodium והוצג הסדר טיעון בין הצדדים. על פי ההסדר יעתרו הצדדים במשותף להטיל על הנאשם העונשים הבאים:

א) עונש מאסר מותנה לתקופה של שנתיים למשך תקופה של 3 שנים מיום מתן גזר הדין.

ב) חילוט הסך של 1,000,000 ₪ (מיליון ₪).

עמוד 1

(ג) קנס בסך של 40,000 ₪.

בכפוף לכבוד הסדר הטיעון כאמור, ביקשו ב"כ הצדדים לצמצם את היצו הזמני ברכוש באופן שיתרת רכשו של הנאשם (יהלומים, אבני חן וכספים), תוחזר לידי ותובטלנה הערות אזירה על מקרען - הכל כמפורט בסעיף ד' להסדר ובנספח להסדר.

(3) טיעון ב"כ המדינה

ב"כ המדינה לאחר שעמד על חומרת המעשים והעריכים המוגנים בהם פגע הנאשם במעשי, מניעת השימוש בנותני שירות מטבח כمسلקה, עברור גורמים עבריים, ומונעת ניידות והעברתו של כסף שמקורו בעבירה, תוך עקיפת המערכת הבנקאית וחובת הדיווח הקבועה בחוק איסור הלבנת הון, ביקש לכבד את הסדר הטיעון ולהטיל העונש שהוסכם עליו בהיותו מאزن בין השיקולים ל科尔א ולחומרא, שעולים מנשיבותו של המקלה והתישבותו עם מדיניות הענישה הנוגנת במעשים מסווג זה.

א. נימוק ראשון מנה את הסכום שבו נבעה העבירה - סך של 750,000 דולר, אף שהסכום גדול יחסית, לא נחשב לסכום גבוה, שכן מרבית הפסיקה המוכרת מתיחסת לסכומים של عشرות ואף מאות מיליון ₪.

ב. הנימוק השני מתיחס לשך התקופה על פניה התבצעו העבירות; מדובר בתקופה קצרה יחסית, תקופה של כולה אחת בלבד.

ג. נימוק שלישי מתיחס למצבו הרפואי הקשה מאד של הנאשם, חוליה הסובל מסיבוכים של מחלת הסוכרת שהביאה לפגיעה במערכות רבות בגופו, קטיעה של גפיים תחתונות, פגעה בצלות עד כדי הייזקקות לטיפול דיאליזה תדרירים.

ד. נימוק רביעי נובע מחסכו בזמן שיפוטי, על כל המשתמע מכך, מחרטה והכאה על חטא, כאשר הנאשם פעל בשלבים מוקדמים יחסית של החקירה המשפטית להגעה להסדר, תוך נטילת אחריות מלאה על מעשיו.

ה. נימוק חמישי, עניינו מדיניות הענישה הנוגנת בעבירות מהסוג שבו הורשע הנאשם כאשר בסכומים גדולים בהרבה ובעבירות שנמשכו על פני תקופה ארוכה בהרבה רף הענישה נע בין מאסרים על תנאי למספר חודשי מאסר, כאשר חילוט הסך של 1 מיליון ₪ מהווה עונש אפקטיבי וכואב.

(4) טיעון ב"כ הנאשם

ב"כ הנאשם הctrף לטיעוני ב"כ המאשימה וביקש לכבד את ההסדר, תוך התיחסותו לנימוקי הקולא הבאים:

א) מצבו הרפואי הקשה של הנאשם. הנאשם הגיע לדין כשהוא ישוב על כסא גלגלים. הציגו אישורים רפואיים וצילומים מהם עולה כי הנאשם חולה במהלך כלויות סופניות וסיבוכים קשים של מחלת הסוכרת, כאשר הצפי לבאות הוא החמרה נוספת במצבו.

(ב) הנאשם נעדר עבר פלילי ונסיבות הסתמכותו במעשים נשוא האישומים, היהה על רקע היותו אזרח ארחה"ב שלו קשיים משפחתיים שם, כך שאין מדובר בחילופין כספים כפשוטו אלא אדם שמערכות קשריו באלה"ב סיעה בידו לבצע את העבירות.

(ג) טובת ההנהה שהפיק מכלול המעשים עד מהה עלה יותר מאשר 15,000 דולר, 2% מהסכום שבו הורשע.

(ד) על הסתמכותו משלם הנאשם בעונש חילוט בלבד, חילוט הסך של 1 מיליון ל"י וקנס בסך של 40,000 ל"נ. חקירה פלילית ומאסר על תנאי.

(ה) הודיתו המהירה של הנאשם ומאמציו להביא את ההליך המשפטי לכדי סיום בדרך המהירה ביותר, כשהוא מתחרט ומכה על חטא.

(ו) מכלול הרכוש שנຕפס מיד הנאשם הינו רכוש שאינו נגוע בכל מעשה עבירה והוא משמש אותו ואת בני משפחתו לקיום שוטף.

(5) לתמיכה בהסדר הציוג ב"כ הצדדים פסיקה מנהה שיש בה כדי לשקוף את מדיניות הענישה הנוהגת, כך ת.פ. 343/04 (מחוזי -ם) מדינת ישראל נ' אהרון אייל כהן ואח' וכן ע.פ. 7646/07 אהרון אייל ואח' נ' מדינת ישראל; מדינת ישראל נ' פיראנס ת.פ. 344/04 (מחוזי -ם); מדינת ישראל נ' ישראל שור ואח' ת.פ. 40040/06 (ת"א) מדינת ישראל נ' ברד אל' ואח' ו- ע.פ. 3395/06 מאיר כהן נ' מדינת ישראל, כאשר בכלל, נעו העונשים בעבירות מן הסוג הנדון ממאסר על תנאי למספר חדשניים של מאסר (כחzá שהומר בעבודות שירות).

6) דין

ב-ע.פ. 98/1959 פלוני נ' מדינת ישראל, פד"ז (1), עמ' 577, 608 (להלן: "הלכת פלוני"), נקבעה ההלכה לפיה כלל, מונחים בתו המשפט לכבד הסדר טיעון, כאשר מתקיים איזון ראוי בין האינטרסים הציבורי לבין טובת ההנהה שלא זכה הנאשם במסגרת הסדר הטיעון (להלן: "נוסחת האיזון"). הבדיקה האמורה צריכה להיעשות לאור העקרונות והשיקולים המנוונים בתיקון 113 לחוק העונשין (הבנייה שיקול הדעת השיפוטית בענישה). ליחס בין תיקון 113 לבין הלכת פלוני התיחס בית המשפט העליון לאחרונה בע.פ. 3856/13 שי ג'וני נ' מ"י, (ניתן ביום 3.2.14), וזאת בהפנייה לדברים שנכתבו בע.פ. 512 פלוני נ' מדינת ישראל (4.12.13), כדלקמן:

"בפסק דין שניתן לאחרונה בבית משפט זה בע"פ 13/512 פלוני נ' מדינת ישראל (4.12.13), ... נקבע כי קיומו של הסדר טיעון המתייחס לעונשו של הנאשם, בין אם קבוע טווח עונשה ובין אם עונש קונקרטי, אינו מבטל את תחולת ההוראות שנקבעו במסגרת התקיקון. באותו עניין נקבע כי אין בהסכם הצדדים לעניין העונש הרואוי כדי למנוע מבית המשפט לבחון את העונש המוסכם על פי המבחנים הקבועים בחוק, תוך ישום הוראותיו.... עניינו של התקיקון הוא בקייעת אמות מידת לגזירת עונשו של הנאשם. התקיקון אינו מוציא במפורש, לעניין תחולת אמות מידת אלו, מצב בו ערכו הצדדים הסדר טיעון לעניין העונש. אני סבורה כי אין בו לשנות מה מדיניות המשפטית שהיתה נהוגה בעבר כניסה לתקיק, לפיה בית המשפט אינו יכול לעונש עליו הסכימו הצדדים במסגרת הסדר טיעון, ועליו לבחונו בהתאם לאמות המידה המקובלות, כאשר אליהן יתווסףו, וכך יקבלו מקום מרכזי, השיקולים המתחייבים מקיומו של הסדר טיעון"

אותן "אמות מידת מקובלות" שבטרם התקיון היו שיקולי הענישה המוכרים בראשי נסיבותו האישיות של הנאשם, מעוגנות כiom (בשינויים כלו ואחרים) בסעיפים 40-40טו לחוק העונשין. על פי אמות מידת אלו יש לבחון את הסדר הטיעון בין הצדדים לענין העונש, זאת לצד הכלל המצמצם הטעבות של בית המשפט בהסדר כאמור".

(7) אין חולק על חומרתן הרבה של העבירות שביצע הנאשם, והפגיעה שפגעה בערכיהם המוגנים. מאידך, נסיבות הביצוע כאן מלמדות על מי שביצע את המעשים במשך תקופה קצרה ובסכום לא גדול יחסית, אף שאין לו זולזל בטובת ההגאה שהפיך הנאשם מביצוע המעשים, אין מדובר בסכום גדול.

ה הנאשם ביצע את המעשים על רקע היכרותו וקשרים אישיים שהיו לו בארץ ו בחו"ל, מנטגלו המעשים בחקירה פלילית, פעילו הנאשם במרץ להביא פרשה זו כדי סיום מהיר בהודיה מהירה, נטילת אחריות ופגיעה כלכלית קשה בכספיו.

ה הנאשם נעדר עבר פלילי, מצבו הרפואי קשה מאוד כתוצאה מסיבוכים של מחלת הסוכרת, נזקק לטיפול רפואי דיאליזה תדרים, נאלץ לעבור ניתוח בגפיים התחתונות ומצבו הרפואי על סמך התיעוד הרפואי שהוגש רק הולך ומתדרדר.

(8) בהתחשב אפוא מכלול נסיבות הביצוע שפורטו לעיל, ותוך מתן משקל לנסיבות הקולא שלעיל, הodiumו הנציג, על החיסכון הכרוך בכך בזמן טיפולו, נטילת אחריות ומעבר נקי, מצב רפואי קשה, ומידניות הענישה הנוהגת בעבירות מן הסוג שבו הורשע הנאשם, עונש החילוט הכבד לו הסכים הנאשם, יצא כי העונש המוצע בהסדר הטיעון עומד בגישה האיזון ומайдך, אינו פוגע בעיקרון ההלימה המועוגן בתיקון 113 לחוק.

(9) אני מכבד את ההסדר ודן את הנאשם לעונשים הבאים:

א) 24 חודשים מאסר על תנאי, והתנאי שבמשך תקופה של 3 שנים לא יעבור הנאשם עבירה על סעיף 3 או 4 לחוק אישור הלבנתה הון.

אני מוסיף ודן את הנאשם ל-8 חודשים מאסר על תנאי, והתנאי שבמשך תקופה של שנתיים לא יעבור על עבירה לפי סעיף 11יב לחוק אישור הלבנתה הון.

ב) אני מורה על חילוט הסך של 1,000,000 ₪ (מיליון ₪) שנתפסו בחשבון הבנק שעל שם הנאשם, חשבון בנק מס' 77-185777-066 הנמצא בבנק מזרחי טפחות. הכספיים שיחולטו יועברו לחשבון הבנק של קרן החילוט בבנק לאומי, סניף 994 תקבוליט, הלבנתה הון 22/61002.

ג) אני מחייב הנאשם בתשלום קנס ע"ס 40,000 ₪, או 100 מי מאסר תמורהם.

ד) במסגרת ההסכם שבין הצדדים, אני מורה כי לאחר העברת הכספיים כאמור בסעיף ב', יצומצם הצע הזמן ברכוש באופן שיתרת רכשו של הנאשם תוחזר לו לידי כמפורט להלן:

(1) חשבון 185777 בסניף 066 בנק מזרחי טפחות ע"ש לאה בורוכוב, ישוחרר לרשות לאה בורוכוב.

- (2) חשבון 1700192 בסנייפ 066 ע"ש הנאשם בבנק מזרחי טפחות, ישוחרר לרשות הנאשם.
- (3) פריט תפיסה מס' 0666053, בו סכום כסף בסך 8,100 דולר, ישוחרר לרשות הנאשם.
- (4) ביטול העורות שנרשמו על חלקה 15075/13, חלקה 15075/1, חלקה 15075/18, חלקה 15098/44 וחלקה 15098/42.
- (5) יהלומים המפורטים ברשימה המצורפת כנספח "ב" להסדר הטיעון, ישוחררו לרשות הנאשם (להלן: "רשימת היהלומים").
- (6) פריט תפיסה 70668576 בו סכום של 27,330 דולר שנטפס במשרדם של דורון אלעד ומנחם מגן ישוחרר לרשות הנאשם.
- (7) כל יתרת התפוסים ובכלל זה מחברות, ניירות, רישיונות ומסמכים או העתק מהם.

הודעה זכות ערעור לנאשם תוך 45 ימים לבית המשפט העליון

**ניתנה והודעה היום יא' אדר ב תשע"ד, 13/03/2014 במעמד
הנוכחים.**

ג'ורג' קרא, סגן נשיאה